

JAK JSEM SE DOSTAL K FOCENÍ (POKUSNÝ ČLÁNEK PRO NIKON CLUB)

Dlouho jsem přemýšlel o čem mohu napsat a pak mně to došlo. Napíši o tom, jak jsem se přimotal k fotografování. Můžu tak dokázat svoje vyjadřovací schopnosti a také odborné znalosti z oboru fotografie.

Vše začalo před cca rokem a půl. Končili mě prázdniny a chystal jsem se na vyšší odbornou školu knihovnickou. Neradostné období, to přiznávám. Měl jsem totiž za sebou neúspěšné absolvování provozně ekonomické fakulty na Mendelově univerzitě v Brně a bál jsem se, že toto bude tentýž případ. Naštěstí se tak nestalo. Dalo by se také říci, že jsem v této době tak trošku hledal smysl svého života a také to, kde bych mohl napnout své síly na maximum. To se stalo, byla to fotografie ! Původně jsem si chtěl koupit jen „cvak foťák“ a fotit s ním bez rozmyslu vše, co mi přijde do cesty. Avšak cosi se ve mně probudilo, nějaký další smysl a já začal fotografii sledovat úplně z jiného úhlu. Vnímat jí tak, jak jsem ještě nikdy předtím nic nevnímal. Bylo to intenzivní a přitom velmi příjemné, i přesto se pocity nedaly vyjádřit slovy. Bavila mě ona svoboda, která mi byla poskytnuta při její tvorbě. Po nějaké době s mým SONYkem jsem usoudil, že mi prostě jeho funkce a obrazová kvalita nestačí. Omezoval moji tvořivost hlavně díky absenci režimů A,S,M a manuálního zaostřování. Začal jsem proto vydělávat peníze a hledat můj nový, tentokrát fotoaparát s výkonnějším obrazovým výstupem. Nejprve, bez předchozích znalosti o zrcadlovkách, mé oko padlo na SONY A350. Chtěl jsem pokračovat u značky SONY hlavně proto, že jsem na ní byl již zvyklý z kompaktu a mobilního telefonu Sony Ericsson K800i. A350tka byla v oněch časech novinkou a parametry se mi zamlouvali. Ovšem byl jsem se znalostmi z oboru fotografie pořád někde na startovní čáře. S tím jsem se nechtěl smířit a můj zájem o digitální fotografii začal stoupat. Kdykoliv a kdekoliv se objevila recenze nové zrcadlovky, byla v mžiku přečtená. Po pár diskusích s mým kamarádem, který se vyzná v této problematice daleko lépe, mi radil se Alfám obloukem vyhnout, díky vysokému šumu.. Donutilo mě to ke zvážení rozhodování a později ke změně „týmu“. Byl jím CANON. Konkrétně horká novinka 500Dčko. Ten šuměl o značnou míru méně díky senzoru CMOS. Sony měl u většiny amatérských DSLR jen senzor CCD. Začal se tedy rýsovat jako moje budoucí zrcadlo. Jen ta cena byla neuvěřitelně vysoká. Začal jsem prakticky na zrcadlovkách okolo 13-14 tisíc korun včetně setového objektivu ale rázem jsem se vyšplhal na částku přesahující 20 tisíc korun ! Dalším zvratem byl veletrh DIGITEX.

Po jeho absolvování a vyzkoušení 500Dčka v praxi mi přišlo jeho tělo příliš malé a grip mi nepadl do ruky tak, jak by měl. Navíc jeden zkušený kamarád, co fotí již delší dobu mi řekl, ať dám od levných Canonů ruce pryč. Nejsou na tom dle jeho slov dobře díky dílenskému zpracování. Opět jsme proto musel vystřídal tábory a došel již jsem tak téměř do cíle. Byl to NIKON ! Nikon D5000. Vypadal na schopné zrcadlo s velmi dobrými parametry a obsahoval také snímací senzor CMOS. Bohužel mu ale chyběl zaostřovací motorek v těle fotoaparátu, též úchop ještě pořád nebyl ideální, i když byl o notný skok před Canonem. Proto jsem naposledy prohledal trh s Nikony. Třítisícovka byla horší než pětisícovka, devadesátka byla sice dražší, něčím mě ale očarovala. O třístovce raději ani nemluví. Ta už přestřelila můj rozpočet nejméně dvakrát :-D Došel jsem tedy do kýženého cíle. D90 se stala opravdu mojí první digitální jednookou zrcadlovkou a ve své podstatě jsme srostli v jedno tělo. Já se snažím respektovat jeho, on zase mě. Vytváříme harmonickou dvojici, připomínající dva milence v těsném objetí. Před svým NIKONíkem mám vždy naprostý respekt a on se mi vždy odvděčí plnou oddaností.

Děkuji NIKONe !